

Enim uero non tam absurdam quam pusilla comparatio (ut opinor) fuerit, si Mundum cum illis lapidibus componamus, qui in operibus forniciatis, forticis in modum dispansi conformatis structura fesse intersecente, umbilici vocantur. Etenim iij lapides in medio collocati, qua parte scilicet viroque versus structura arcuata pandatur, quasi que oneri cedit: in coherentia continent, atque in constructione ordinata totam formam operis, immobilemque asservant. Fama est etiam Phidiam illum statuarium, quum Mineruam illam quæ est in arce, coagmentaret, in medio eius scuto faciem suam expressisse, oculosque fallenti artificio ita deuinixisse simulachro, eximere inde ut ipsam si quis cuperet, minimè posset, aliter quidem certè, quam ut ipsum solueret simulachrum, opusque eiusmodi compactile confundret. Hanc eandem igitur rationem Deus habet in mundo ipso, qui vniuersorum coagmentationem coherentem cohipeat & coarctet, in columnamque vniuersitatis conseruet: nisi quatenus non medio ille loco, in terra scilicet, ubi turbida regio est: sed in excelso situs est, purus ipse in puro loco. Quem locum tum Vranon ab origine vocis dicimus, quasi terminum extimum supremorum corporum: tum etiam Olympum, ut vsquequaque lucidum, ab omni caligine secretum, motuque omnii incondito, cuiusmodi sunt qui apud nos venti sunt & tempestates. Id quod his verbis significat Homerus:

*Effe solum diuis subnixum semper Olympum
Fama est, haud ventis tremefactum haud
imbris vatum,
Ac procul à nimibus subductum nubib. illinc
Splendida summois candensque expandi-
tur astra.*

Muius autem rei elogium est mortalium consensus, regionem mundi summam non dubie Deo tribuentum. Quam ob causam ipsi manus tollimus futsum inter vota concipienda. Qua ratione nec male illud quoque ab eodem Poëta pronuntiatum:

*Calum forte tulit simul aethera Iuppiter altum.
Quinetiam quæ maximè eximia sunt inter res sensu perceptas, eundem illa lo-
cum optinent: vt sidera, vt Sol & Luna.
Vnde fit, ut cælestia concinno ordine di-
gesta, suas ipsa vices conseruent perennes
& constitutas, nullique obnoxias muta-
tioni, longè illa secus atque terrena, quæ ita natura comparata sunt, ipsa in alias ut ex aliis affectiones transeant, fieri, id est altera atq. altera non respuant. Certè con-
sigisse aliquando cōstat, ut terræmotus violentia, terra ipsa multe in locis dissestet
indequé*

A ἔστιν δὲ ὅντας, εἰ καὶ μηκότερον, παχύτερον, παχύτερον, παχύτερον τὸν κόσμον τοῦ φυσικοῦ λεγομένος τοῖς εἰς τοὺς φυλίστοις λίθοις, οὐ μέσοις πειρα-
νοι καὶ εἰς ἐκάπερον μέσος ἄνθρωπον, εἰς αρ-
μονίᾳ πιστούσι τοῦ τοξεῖ τὸ πᾶν φύσις τῆς φυλίδος καὶ ἀνίστον. φασί δὲ τὴν ἀγαλ-
ματοποιὸν Φειδίαν κατασκευαζόμενον τὴν
ἐν ἀρκόπολει Αθηναῖ, εἰς μέσον τῆς πάντης ἀ-
στιδος, τὸ ἔστιν τοῦ φύσιον πάντων αὐτῶν, καὶ
συνδικατον τῷ ἀγαλματι στάτι τον ἀφαιοῖς
δημιουργίας εἶδε εἰς αἴρετον, εἰς τὸ βούλον
τὸν αὐτοῦ περιερέν, τὸ σύμπαν ἀγαλματον λύειν
τε καὶ συγκέντειν. πάντον οὐδὲ ἔχει τὸν λόγον ὁ θεός
ἐν κόσμῳ συνέχων τὴν τῷ ὅλον ἀρμόνιαν τε
καὶ συντείχας πάλιν οὐδὲ μέσος ἡ, εἰς τὰ διά
τε καὶ ὁ θεός εἶδε τόπος, αὐτὸν αὖτε καὶ κα-
θερός εἰς καθερόφ χώρα φεύγοντας, ὃν ἐπύρως
κατελαθεῖν, σύρασθεν αὐτὸν, διπλὸν τὸ θέρευτον εἶ) τὸ αὐτὸν
ὅλυμπον δέ, διῆδις ὀλολαμπτικόν, καὶ παντὸς ζόες
καὶ ἀπέκτου κατέργατος κακωγενούσιον, τίνα γί-
νεται παρ' οἷμιν διὰ ζελμόντος καὶ αἰτιών εἶται,
αἵστερος οὐδὲν καὶ ὁ ποιητής Οὐρανός

Οὐλυμποτὸν δι', οὐδὲ φασὶ θεῶν ἔδος ἀ-
στραλές εἰσι

Εὐρεψα, οὐτ' αἰέμοτος πνάστεται, οὐτε
ποτ' ὄμβρῳ

Δένεται, οὐτε χεὸν θηππίλιαται· ἀλλὰ
μέλ' αἴθρη

Πέπλαται αἰέσθελος, λευκὴ δι' αἰαδίσφρο-
ρῳ αἴγλην.

σωματικρυπτεῖ δὲ καὶ ὁ βίος αἴπας, τὴν αὖ
χάρακεν διποδίς θεῷ καὶ τῷ πάντες οἱ εἰδρω-
τοι αἰατείνοροι ταῖς κατεῖσας εἰς τὸν οὐρανὸν,
Εἶναις ποιούμενος· καὶ δὲ ὃν λόγον οὐ κακῶς
κατέκαινον αἴστηφωίτεαι.

Ζεὺς δὲ ἔλαχον οὐκενὸν ὅμηρον ἐν αἴθερε
καὶ νεφέληστο.

διὸ καὶ τὴν αἴστηφων τὰ πικάπτεαι, τὸν ἀντὸν
ἐπέχει τὸ πόνον; ἔστρα τε κατῆλπος καὶ σεληνί-
μονα τε τὰ οἰκεῖα διὰ τοῦτο ἀεὶ τὴν ἀν-
τιτονὴν σύζηται τεῖχος διακεκόμιται, καὶ οὐ
ποτὲ ἀλλοιασθεῖται μετεπινῦθαι, κατέθεται
δηπὲ τῆς γῆς διῆρεται δύται, πολλὰς εἰσεργί-
σεις καὶ πάντα αἰατείνοται· στειροῖ τε γῆ
ηδὲ διάστοι, πολλὰ μέρη τῆς γῆς αἰερρήξαν-